

2012 m. gruodžio 13 d., ketvirtadienis

skatinimui šalyse, kuriose pagal ES konkrečiai šaliai skirtą strategiją ši teisė nurodoma kaip prioritetas klausimas;

o
o o

158. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, ES specialiajam įgaliotiniui žmogaus teisių klausimais, Europos išorės veikslių tarnybai, valstybių narių ir šalių kandidačių vyriausybėms ir parlamentams, Jungtinėms Tautoms, Europos Tarybai ir šioje rezoliucijoje paminėtų šalių ir teritorijų vyriausybėms.

P7_TA(2012)0504

ES žmogaus teisių strategija

2012 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ES žmogaus teisių strategijos peržiūros (2012/2062 (INI))

(2015/C 434/10)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties 2, 3, 6, 8, 21, 33 ir 36 straipsnius,
- atsižvelgdamas į 2011 m. gruodžio 12 d. bendrą Europos Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos komunikatą Europos Parlamentui ir Tarybai „Žmogaus teisės ir demokratija – svarbiausias ES išorės veikslių elementas. Veiksmingesnio požiūrio formavimas“ (COM(2011)0886),
- atsižvelgdamas į 2001 m. gegužės 8 d. Komisijos komunikatą Tarybai ir Europos Parlamentui dėl Europos Sąjungos vaidmens skatinant žmogaus teises ir demokratizaciją trečiojoje šalyse (COM(2001)0252),
- atsižvelgdamas į 2010 m. balandžio 20 d. Komisijos komunikatą Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Sukurti laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę Europos piliečiams. Stokholmo programos įgyvendinimo veikslių planas“ (COM(2010)0171),
- atsižvelgdamas į 2011 m. spalio 25 d. Komisijos komunikatą Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Atnaujinta 2011–2014 m. ES įmonių socialinės atsakomybės strategija“ (COM(2011)0681),
- atsižvelgdamas į ES strateginę programą žmogaus teisių ir demokratijos srityje ir ES veikslių planą žmogaus teisių ir demokratijos srityje, kuriuos per 2012 m. birželio 25 d. vykusį 3179-ąjį posėdį priėmė Užsienio reikalų taryba,
- atsižvelgdamas į JT verslo ir žmogaus teisių pagrindinius principus,
- atsižvelgdamas į savo 2012 m. balandžio 18 d. rezoliuciją dėl metinio pranešimo apie žmogaus teisių padėtį pasaulyje ir Europos Sąjungos politiką šioje srityje, įskaitant poveikį strateginei ES žmogaus teisių politikai ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2012)0126.

2012 m. gruodžio 13 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į savo 2006 m. vasario 14 d. rezoliuciją dėl žmogaus teisių ir demokratijos išlygos Europos Sąjungos susitarimuose ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2011 m. liepos 7 d. rezoliuciją dėl ES išorės politikos, kuria remiamas demokratijos diegimas ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2012 m. vasario 2 d. rekomendaciją Tarybai dėl nuoseklios politikos dėl režimų, kuriems ES taiko ribojamąsias priemones, kai jų vadovai siekia savo asmeninių ir prekybinių interesų ES viduje ⁽³⁾,
 - atsižvelgdamas į ES gaires dėl žmogaus teisių,
 - atsižvelgdamas į Europos žmogaus teisių konvenciją ir vykstančias derybas dėl ES prisijungimo prie šios konvencijos,
 - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją,
 - atsižvelgdamas į savo 2012 m. birželio 13 d. rekomendaciją Tarybai dėl ES specialiojo įgaliotinio žmogaus teisių klausimais ⁽⁴⁾,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. gruodžio 1 d. vykusiame 3130-ajame Užsienio reikalų tarybos posėdyje priimtas išvadas dėl Europos demokratijos rėmimo fondo ⁽⁵⁾ ir Deklaraciją dėl Europos demokratijos fondo įsteigimo ⁽⁶⁾, dėl kurios susitarta 2011 m. gruodžio 15 d. Nuolatinių atstovų komitete (Coreper),
 - atsižvelgdamas į 2012 m. kovo 29 d. Europos Parlamento rekomendaciją Tarybai dėl galimo Europos demokratijos fondo įsteigimo tvarkos ⁽⁷⁾,
 - atsižvelgdamas į tai, kad neseniai įsteigtas Europos demokratijos fondas (EDF),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto pranešimą ir į Vystymosi komiteto nuomonę (A7-0378/2012),
- A. kadangi ES remiasi pagarbos žmogaus teisėms principu ir pagal savo Sutartis yra teisiškai įpareigota skirti žmogaus teisėms pagrindinį dėmesį visose ES ir valstybių narių politikos srityse, taip pat sudarydama visus tarptautinius susitarimus; kadangi šių politikos krypčių pagrindas – ES, valstybių narių ir trečiųjų šalių dialogai, po kurių įgyvendinamos konkrečios priemonės, skirtos žmogaus teisėms užtikrinti;
- B. kadangi ES yra parengusi platų priemonių rinkinį, kuris kaip politikos sistema padeda laikytis šio įsipareigojimo ir kuris apima ES gaires dėl žmogaus teisių, demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo visame pasaulyje finansavimo priemonę (Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemonę (EDŽTRP)), ir pagal kurį reikalaujama, kad visos išorės finansinės priemonės – vystomojo bendradarbiavimo priemonė (VBP), stabilumo priemonė (angl. IfS), Europos kaimynystės priemonė (EKP), Pasirengimo narystei pagalbos priemonė (PNPP) ir partnerystės priemonė (PP) – remtų žmogaus teises ir demokratiją savo taikymo srityse, Europos demokratijos fondo (EDF) įsteigimą ir naujo ES specialiojo įgaliotinio žmogaus teisių klausimais paskyrimą, Tarybos deklaracijas ir išvadas, vyriausiosios įgaliotinės pareiškimus, ES diplomatinis veiksmus, ES sankcijas už sunkius žmogaus teisių pažeidimus, ir neseniai priimtas žmonių teisių strategijas atskiroms šalims;

⁽¹⁾ OL C 290 E, 2006 11 29, p. 107.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0334.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2012)0018.

⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2012)0250.

⁽⁵⁾ Tarybos dokumentas 17944/2011.

⁽⁶⁾ Tarybos dokumentas 18764/2011.

⁽⁷⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2012)0113.

2012 m. gruodžio 13 d., ketvirtadienis

- C. kadangi ES, atsižvelgdama į kintantį sutartinių santykių su trečiosiomis šalimis pobūdį, nustatė daug įvairių priemonių, kurios aprėpia Europos kaimynystės politiką (EKP), Kotonu susitarimą ir dialogus bei konsultacijas žmogaus teisių klausimais su trečiosiomis šalimis, kad būtų remiamas žmogaus teisės ir demokratija ir gerinamas tarptautinių organizacijų bendradarbiavimas atsižvelgiant į diskusijas bendro intereso klausimais; kadangi pagal EKP stebima, kaip įgyvendinami sutarti įsipareigojimai, o Kotonu susitarime nustatyta konsultavimosi procedūra žmogaus teisių pažeidimų atvejais; kadangi ES vaidmuo remiant rinkimų ir rinkimų stebėjimo procesus taip pat turi svarbų poveikį žmogaus teisėms, demokratijai ir teisinės valstybės stiprinimui;
- D. kadangi bendras šių politikos krypčių poveikis lemia nenuoseklų požiūrį, pagal kurį įvairių ES išorės veiksmų sričių, taip pat šių sričių ir kitų politikos krypčių, suderinamumo ir nuoseklumo principas nėra deramai įtrauktas; kadangi šios įvairios priemonės dėl to yra tapusios atskirai veikiančiais elementais ir nepadeda laikytis teisinės prievolės stebėti žmogaus teisių nuostatų ar atitinkamo politikos tikslo įgyvendinimo, todėl būtina šias priemones suderinti ir sukurti jų sąveiką;
- E. kadangi kai kurie aspektai neleidžia veiksmingai įgyvendinti ES politikos žmogaus teisių ir demokratijos srityje ir kadangi 2011 m. gruodžio mėn. bendrame komunikate neveiksmingai sprendžiami tokie klausimai kaip integruoto požiūrio, paremto visų ES išorės priemonių sąsaja ir tinkamu šalių prioritetinių tikslų įtraukimu, nebuvimas, visų priemonių (taip pat geografinių politikos krypčių ir strategijų), pagal kurias turėtų būti vertinama ir stebima, kaip paisoma žmogaus teisių ir demokratijos principų, remiantis konkrečiais, aiškiais, išmatuojamais, prieinamais ir per nustatytą laiką įvykdytiniais rodikliais, politikos gairių nebuvimas ir dialogų žmogaus teisių klausimais, kurie turėtų būti įtvirtinti kaip platesnių aukščiausiojo lygio politinių dialogų dalis, neveiksmingumas;
- F. kadangi Arabų pavasario įvykiai ir bendradarbiaujant su Rytų partnerystės šalimis iki pereinamojo laikotarpio ir pereinamoju laikotarpiu įgyta patirtis parodė, jog reikia reformuoti kaimynystės politiką, kad būtų suteikiama didesnė pirmenybė politiniam dialogui *inter alia* su NVO, žmogaus teisių gynėjais, profesinėmis sąjungomis, žiniasklaida, universitetais, demokratinėmis politinėmis partijomis ir kitais pilietinės visuomenės elementais, taip pat kad būtų ginamos pagrindinės laisvės, būtinos demokratizacijos ir pereinamiesiems procesams; todėl palankiai vertina Europos demokratijos fondo (EDF) įsteigimą kaip realiausią būdą ES reaguoti į demokratizacijos sunkumus visų pirma kaimyninėse šalyse ir už jų ribų;
- G. kadangi šia atnaujinta politika turėtų būti toliau siekiama šalis partneres įtraukti į platesnio masto demokratines reformas ir paskatinti jas gerbti pagrindines teises, visų pirma tokias kaip teisė į žodžio, sąžinės, religijos ar įsitikinimų, susirinkimų ir asociacijų laisves, laikantis požiūrio „parama pagal pažangą“ ir vadovaujantis abipuse šalių partnerių ir ES bei jos valstybių narių atskaitomybe;
- H. kadangi peržiūros proceso metu, atsižvelgdama į savo išorės santykius, Taryba racionalizavo ir performulavo ES politiką žmogaus teisių ir demokratijos srityje; kadangi ši nauja apibrėžtis įtraukta į 2012 m. birželio 25 d. Užsienio reikalų tarybos priimtą ES strateginę programą žmogaus teisių ir demokratijos srityje ir papildyta veiksmų planu, kuriame aiškiai nustatyti konkretūs uždaviniai, terminai, veiksmų gairės ir atsakomybės paskirstymas; kadangi Taryba paskyrė specialųjį įgaliotinį žmogaus teisių klausimais, kad būtų didinamas ES žmogaus teisių politikos matomumas, veiksmingumas ir nuoseklumas ir prisidedama prie šios politikos uždavinių įgyvendinimo, vertinant dabartines žmogaus teisių rėmimo priemones, konsultuojantis su įvairiais šios srities partneriais ir organizacijomis, taip pat sutelkiant dėmesį į esminius klausimus, kuriuos būtina neatidėliotinai spręsti;
- I. kadangi dabartinė ekonominė krizė, jos numatomas poveikis Europos projektui, ir galios pusiausvyros pokyčiai pasaulyje parodė, kad ambicingų deklaracijų žmogaus teisių klausimais nepakanka, jeigu jos nesusietos su principinga žmogaus teisių politika, įgyvendinama lanksčiomis ir konkrečiomis priemonėmis ir paremta prievole laikytis visų vidinės ir išorinės ES politikos krypčių dimensijų suderinamumo ir nuoseklumo principo;

2012 m. gruodžio 13 d., ketvirtadienis

- J. kadangi žmogaus teisių ir demokratijos skatinimas yra bendra Europos Sąjungos ir jos valstybių narių pareiga; kadangi tik vykdant koordinuotus bei nuoseklius ES ir valstybių narių veiksmus bus pasiekta pažanga šioje srityje; kadangi ekonominės ir socialinės teisės – neatsiejama žmogaus teisių dalis nuo tada, kai 1948 m. buvo priimta Visuotinė žmogaus teisių deklaracija;
- K. kadangi dėl šios priežasties labai svarbu, kad ES padėtų šias teises įgyvendinti mažiausiai išsivysčiusiose ir besivystančiose šalyse, su kuriomis ji pasirašo tarptautinius susitarimus, įskaitant prekybos susitarimus;
- L. kadangi technologijų raida, naujos informacinių ir ryšių technologijų priemonės, didėjantis išsilavinimo lygis daugelyje pasaulio regionų, tam tikrų besivystančių šalių tapimas regioninėmis jėgomis, naujų daugiašalių forumų, tokių kaip G20, susikūrimas ir tarpusavyje susietos informuotos pasaulio pilietinės visuomenės atsiradimas – visa tai rodo, kad reikia stiprinti dabartinių priemonių suderinamumą ir nuoseklumą pagal tarptautinę teisę ir skatinti bendradarbiavimą pasaulinio valdymo aplinkybėmis, kad būtų užtikrinta pagarba žmogaus teisėms, panaikintas nebaudžiamumas už žmogaus teisių pažeidimus ir pagerintos demokratijos perspektyvos visame pasaulyje;
- M. kadangi laisva prieiga prie interneto ir telekomunikacinių ryšių skatina pradėti laisvas bei demokratiškas diskusijas ir gali būti būdas greitai įspėti apie žmogaus teisių pažeidimus, todėl turėtų tapti ES išorės veiksmų prioritetu remiant demokratiją ir ginant žmogaus teises;
- N. pabrėžia, kad įgyvendinant naujos ES strateginės programos žmogaus teisių ir demokratijos srityje pagrindines gaires ir nuostatas turi būti vykdomi labai nuoseklūs veiksmai ir pareikšta politinė valia, siekiant gauti apčiuopiamos naudos;

ES strateginė programa žmogaus teisių ir demokratijos srityje

1. mano, kad strategine peržiūra iniciatyva siekiama spręsti pagrindinius uždavinius, kuriuos nustatė Parlamentas ir kiti suinteresuotieji subjektai; palankiai vertina Tarybos priimtą visapusišką ir integruotą požiūrį šiuo klausimu, ypač veiksmų planą žmogaus teisių ir demokratijos srityje, taip pat ES specialiojo įgaliotinio žmogaus teisių klausimais paskyrimą (paskirti tokį įgaliotinį Europos Parlamentas buvo prašęs ankstesniuose pranešimuose), nes tai konkrečiai ES įsipareigojimų ir atskaitomybės išraiška;
2. dar kartą tvirtina, kad visuotinės žmogaus teisės ir laisvės, įtvirtintos Visuotinėje žmogaus teisių deklaracijoje, turi būti užtikrinamos kiekvienam žmogui, nepaisant jokių aplinkybių ar padėties, religijos ar įsitikinimų, lyties, rasinės ar etninės kilmės, amžiaus, negalios, seksualinės orientacijos ir lytinės tapatybės;
3. ragina ES nuo žodžių pereiti prie darbų ir sparčiai bei skaidriai įgyvendinti prisiimtus įsipareigojimus;
4. pabrėžia, kad strateginė programa ir veiksmų planas – tai ES žmogaus teisių politikos mažiausias, o ne didžiausias siekis, ir primygtinai tvirtina, kad ES institucijos ir valstybės narės turės laikytis tvirto ir nuoseklaus požiūrio į žmogaus teisių pažeidimus visame pasaulyje ir veikti skaidriai bei atskaitingai;
5. palankiai vertina tai, kad Sąjungos vyriausioji įgaliotinė ir Komisijos pirmininko pavaduotoja pasiūlė propaguoti moterų teises, vaikų teises ir teisingumą (pagrindinį dėmesį skiriant teisei į teisingą bylos nagrinėjimą) kaip tris visoms sritims svarbius klausimus, ir tikisi, kad naujasis ES specialusis įgaliotinis žmogaus teisių klausimais padės įgyvendinti veiksmų planą šiuo atžvilgiu;
6. yra tvirtai įsitikinęs, kad ES specialiojo įgaliotinio žmogaus teisių klausimais paskyrimas turėtų sutvirtinti žmogaus teisių aspektą visose ES išorės politikos strategijose;
7. siekia užtikrinti nuolatinį Europos Parlamento ir ES specialiojo įgaliotinio žmogaus teisių klausimais bendravimą ir bendradarbiavimą;

2012 m. gruodžio 13 d., ketvirtadienis

8. išreiškia Parlamento, vienintelės tiesiogiai renkamos ES institucijos, pageidavimą būti glaudžiai susijusiam su šia reformuotos politikos sistema ir pasiryžimą toliau atlikti savo pagrindinį vaidmenį stiprinant ES politikos kūrimo proceso demokratinį teisėtumą, kartu gerbiant kiekvienos institucijos vaidmenį pagal Sutarties nuostatas;

9. pakartoja savo pasiryžimą stiprinti institucijų, įskaitant Europos išorės veikslių tarnybos (EIVT), atitinkamų Tarybos ir Komisijos tarnybų, ES specialiojo įgaliotinio žmogaus teisių klausimais, EP Užsienio reikalų komiteto ir jo Žmogaus teisių pakomitečio suburtų į kontaktinę grupę žmogaus teisių klausimais, kuriai pavesta parengti tolesnius veiksmus, susijusius su peržiūra ir veikslių planu, bendradarbiavimą;

10. primygtinai reikalauja, kad visos institucijos suvienytų pajėgas šiame procese, ir todėl ragina pasirašyti bendrą deklaraciją, įpareigojančią laikytis bendrų esminių principų ir uždavinių;

11. palankiai vertina strateginės programos užmojį; tačiau mano, kad būtina gerinti koordinavimą ir paaiškinti procedūras bei užduočių, kurias turi vykdyti ES ir valstybės narės, kad veikslių planas būtų įgyvendinamas veiksmingiau ir efektyviau, pasidalijimą;

Suderinamumas ir bendradarbiavimas politikos srityse ir tarp ES ir jos valstybių narių

12. pabrėžia, kad būtinas visų politikos sričių suderinamumas ir nuoseklumas, nes tai esminė veiksmingos ir patikimos strategijos žmogaus teisių srityje sąlyga, ir apgailestauja, kad šioje ES strateginėje programoje nėra konkrečios nuorodos į šiuos principus; primena Komisijai ne kartą priimtus įsipareigojimus, nustatytus 2001 m. komunikate ir 2010 m. komunikate „Stokholmo programos įgyvendinimo veikslių planas“ COM(2010) 0171), imtis praktinių veikslių siekiant užtikrinti didesnę išorės ir vidaus politikos krypties suderinamumą ir nuoseklumą; primena, kad 2001 m. buvo sutarta dėl visapusiško Parlamento dalyvavimo ir didesnio koordinavimo šioje srityje; primena valstybėms narėms ir ES institucijoms, kad kalbant apie pagarbą pagrindinėms teisėms reikia pradėti nuo savęs ir kad ji negali būti laikoma savaimė suprantamu dalyku, tačiau turi būti nuolat vertinama ir tobulinama siekiant, kad ES būtų patikima žmogaus teisių skelbėja pasaulyje;

13. ragina ES ir valstybes nares geriau koordinuoti veiksmus, kad būtų užtikrintas didesnis nuoseklumas ir papildomumas įgyvendinant žmogaus teisių, saugumo ir vystymosi programas bei politikos kryptis;

14. ragina Komisiją ir Europos išorės veikslių tarnybą (EIVT) laikytis savo pažado žmogaus teisėmis pagrįstą požiūrį taikyti per visą vystomojo bendradarbiavimo procesą;

15. ragina ES išlaikyti ir gerbti savo kaip svarbiausios žmogaus teisių gynėjos pasaulyje vaidmenį, veiksmingai, nuosekliai ir apgalvotai naudojant visas turimas priemones, kad būtų skatinamos ir ginamos žmogaus teisės ir paramos vystymuisi politika būtų veiksminga;

16. pabrėžia politikos suderinamumo vystymosi labai svarbą siekiant užtikrinti, kad ES politika būtų sudaromos galimybės visose srityse vis geriau įgyvendinti žmogaus teises, tuo pačiu užtikrinant, kad vykdant ES politiką nebūtų pažeista jokia žmogaus teisė;

17. pabrėžia, kad naujasis ES specialusis įgaliotinis žmogaus teisių klausimais privalo atsižvelgti į vystymosi darbotvarkę vykdydamas visus veiksmus, kuriais siekiama skatinti žmogaus teises pasaulyje; taigi šiuo klausimu tikisi glaudaus bendradarbiavimo su Parlamentu ir atitinkamais jo komitetais;

18. atsižvelgiant į JT Vaiko teisių konvenciją ir poreikį užtikrinti visapusišką joje numatytų teisių gynimą ir užkirsti kelią jų griovimui, ragina Komisiją ir EIVT teikti ypatingą paramą tam, kad būtų teikiama pirmenybė berniukų ir mergaičių poreikių nustatymui specialių garantijų ir priežiūros srityje, remiantis šia konvencija ir Vaiko teisių deklaracija;

2012 m. gruodžio 13 d., ketvirtadienis

19. griežtai smerkia moterų lyties organų žalojimą, kaip moterų ir mergaičių kūno neliečiamybės pažeidimą, ir ragina Komisiją ir EIVT savo kovos su smurtu prieš moteris strategijoje ypatingą dėmesį skirti tokiai žalingai tradicinei praktikai.
20. mano, kad ES bus patikima žmogaus teisių ir demokratijos gynėja tik tuomet, jeigu jos politika, vykdoma už Sąjungos ribų, atitiks pačioje Sąjungoje vykdomus veiksmus;
21. pažymi, kad ES strateginės programos žinomumas turi būti tinkamas, siekiant didinti strategijos teisėtumą bei patikimumą ir geriau atsiskaityti dėl jos piliečiams;
22. primygtinai ragina Komisiją parengti komunikatą dėl ES veiksmų plano žmogaus teisių srityje, kad būtų skatinamos ES vertybės įgyvendinant teisingumo ir vidaus reikalų politikos išorės aspektą, kaip 2010 m. paskelbta Stokholmo programos įgyvendinimo veiksmų plane ir laikantis ES veiksmų plano žmogaus teisių ir demokratijos srityje;
23. primygtinai reikalauja, kad visi Komisijos generaliniai direktoratai ir EIVT atliktų išsamius Pagrindinių teisių chartijos teisinio poveikio ES išorės politikos kryptims vertinimus, nes Chartija taikoma visiems ES institucijų veiksams; įsipareigoja imtis tokių pačių veiksmų; ragina savo parlamentinius komitetus naudotis atitinkama Darbo tvarkos taisyklių 36 straipsnio nuostata, leidžiančia patikrinti, ar pasiūlymo dėl teisėkūros procedūra priimamo teisės akto, taip pat pasiūlymų, susijusių su išorės finansinėmis priemonėmis, nuostatos atitinka Pagrindinių teisių chartijos nuostatas;
24. pabrėžia, kad reikia plėsti Tarybos Pagrindinių teisių darbo grupės (FREMP) ir Žmogaus teisių darbo grupės (COHOM) bendradarbiavimą ir konsultacijas; primygtinai ragina į šį bendradarbiavimą ir konsultacijas įtraukti ES specialųjį įgaliotinį žmogaus teisių klausimais; ragina abu organus visapusiškai naudotis Europos Tarybos patirtimi ir priemonėmis, taip pat JT specialiosiomis procedūromis, įskaitant atvejus, kai rengiamos naujos iniciatyvos siekiant išsakyti ir skatinti bendras vertybes ir tarptautinius standartus;
25. palankiai vertina didesnę politikos suderinamumą su tarptautinėmis ir regioninėmis konvencijomis ir tokių institucijų kaip JT ar Europos Taryba mechanizmais; ragina, kad šie standartai būtų sistemingai įtraukiami į atskiroms šalims parengtas žmogaus teisių strategijas, kurios turėtų būti geografinių ir teminių politikos kryptų, veiksmų planų, strategijų ir priemonių pamatinis dokumentas; siūlo, kad bendradarbiavimas žmogaus teisių srityje, ypač vykdant dialogus žmogaus teisių klausimais, kurių laikas sutaptų su tarptautinių aukščiausiojo lygio susitikimų laiku, būtų plėtojamas su visais regioniniais partneriais ir organizacijomis ir kad po susitikimų su šiais partneriais, taip pat trečiosiomis šalimis, ypač BRIC šalimis, ir kitomis besiformuojančios rinkos ekonomikos šalimis būtų paskelbiamos tam tikros deklaracijos;
26. mano, kad Šiaurės Afrikos ir Artimųjų Rytų šalių įtraukimas į Europos Tarybos kaimynystės politiką suteiks papildomų priemonių derinti jų teisės aktų sistemas ir taikyti gerąją patirtį žmogaus teisių srityje; pažymi, kad ES ir Europos Tarybos bendra programa dėl demokratinių reformų pietinėse kaimyninėse šalyse stiprinimo, dėl kurios neseniai susitarta, yra Europos Tarybos papildomos kompetencijos, susijusios su konstitucinėmis, teisinėmis ir institucinėmis reformomis, pavyzdys;
27. ragina kompetentingas ES institucijas stengtis stiprinti pagarbą religijos ar įsitikinimų laisvei ir šios laisvės apsaugą sprendžiant klausimus, susijusius su tarptautiniais žmogaus teisių standartais;
28. ragina, kad atitinkami parlamentiniai komitetai, tokie kaip Žmogaus teisių pakomitetas, Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komitetas ir Moterų teisių ir lyčių lygybės komitetas, plėstų bendradarbiavimą su atitinkamais Europos Tarybos organais ir priemonėmis, kad būtų užmegzti struktūriniai dialogai siekiant veiksmingos ir pragmatiškos dviejų institucijų sąveikos ir visiško šioje srityje turimos patirties panaudojimo;

2012 m. gruodžio 13 d., ketvirtadienis

Integruoto ir veiksmingo požiūrio link

29. pripažįsta, kad peržiūra siekiama, jog žmogaus teisėms ES ir trečiųjų šalių santykiuose būtų skiriamas pagrindinis dėmesys; mano, jog labai svarbu, kad ES laikytųsi veiksmingo požiūrio į savo partnerius, t. y. keltų pasirinktus svarbiausius prioritetus, susijusius su žmogaus teisėmis, demokratija ir teisine valstybe, ir sutelktų savo pastangas į šį požiūrį, kad jos būtų nukreiptos į apčiuopiamus ir pasiekiamus rezultatus; atkreipia dėmesį į tai, kad svarbiausi prioritetai žmogaus teisių srityje turėtų apimti pagrindines teises, visų pirma tokias kaip nediskriminavimas ir teisė į žodžio, religijos ar tikėjimo, sąžinės, susirinkimų ir asociacijų laisves;

30. siūlo ES ir valstybėms narėms kaip pagrindinius prioritetus žmogaus teisių srityje nustatyti kovą su mirties bausme ir pastangas kovojant su moterų diskriminacija – sritis, kuriose ES pasiekė puikių rezultatų ir jos patirtis pakankamai didelė, kad būtų galima ja dalytis ir gauti konkrečių rezultatų;

31. primena, kad vystymasis, demokratija ir teisinė valstybė žmogaus teisių įgyvendinimui yra būtinos sąlygos, bet ne joms tapačios sąvokos ir kad jos vienos kitoms daro poveikį ir vienos kitas skatina; ragina ES remti demokratiškus ir žmogaus teisėmis grįstus idealų diegimą visose visuomenėse, ypač siekiant skatinti lyčių lygybę ir vaikų teises;

32. palankiai vertina strategijų žmogaus teisių srityje, kurių ilgą laiką Parlamentas prašė, pagrindinį vaidmenį ir faktą, kad jos parengtos kaip integruotas procesas, įtraukiantis ES delegacijas, misijų vadovus ir COHOM; mano, kad būtina rengti visuotines konsultacijas, ypač su vietos pilietinės visuomenės organizacijomis, nacionalinių parlamentų atstovais, žmogaus teisių gynėjais ir kitais suinteresuotaisiais subjektais, ir pabrėžia, kad labai svarbu užtikrinti šių konsultacijų apsaugą ir įgyvendinimą;

33. mano, kad būtina kiekvienai šaliai nustatyti konkrečius prioritetus, realius uždavinius ir politinio sverto formas norint, kad ES veiksmai būtų veiksmingesni, o pasiekimai išmatuojami; mano, kad atskiroms šalims parengtos žmogaus teisių strategijos turėtų būti integruotos į ES bendrą užsienio ir saugumo politiką, prekybos politiką ir plėtros politiką (geografinės ir teminės programos) siekiant užtikrinti didesnę veiksmingumą, efektyvumą ir suderinamumą;

34. prašo Komisijos integruoti šalių žmogaus teisių strategijas į visos paramos trečiosioms šalims programų kūrimą ir įgyvendinimą, taip pat – į visus strategijos dokumentus ir daugiametes orientacines programas;

35. rekomenduoja žmogaus teisių strategijų pagrindinius prioritetus viešai paskelbti nekeliant grėsmės žmogaus teisių gynėjų ir pilietinės visuomenės saugumui atitinkamose šalyse; pabrėžia, kad šie viešai skelbiami prioritetai turėtų įrodyti ES išsipareigojimus žmogaus teisėms trečiojoje šalyje ir teikti paramą tiems, kurie stengiasi įgyvendinti ir ginti žmogaus teises; mano, kad Parlamentas turėtų turėti galimybę susipažinti su šalių žmogaus teisių strategijomis ir visa su jomis susijusia informacija;

36. pabrėžia įmonių socialinės atsakomybės svarbą žmogaus teisių srityje, kaip nurodyta Komisijos 2011 m. spalio 25 d. komunikate, kuriame, be kita ko, minimi JT verslo ir žmogaus teisių pagrindiniai principai; pabrėžia, kad būtina įtraukti įmonių socialinės atsakomybės klausimą į ES žmogaus teisių strategijas; primena, kad Europos ir daugiašalės įmonės taip pat turi pareigų ir prisiima atsakomybę, ir palankiai vertina tai, kad ES pakartotinai pritarė įmonių socialinės atsakomybės taikymui; primygtinai ragina visas įmones laikytis socialinės atsakomybės ir gerbti žmogaus teises pagal JT pagrindinius principus; palankiai vertina Komisijos pasirošimą parengti žmogaus teisių vadovą mažosioms ir vidutinėms įmonėms; ragina valstybes nares parengti savo nacionalinius JT pagrindinių principų įgyvendinimo planus ir toliau skatinti šalis partneres laikytis tarptautiniu lygmeniu pripažintų įmonių socialinės atsakomybės standartų, kaip antai Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) rekomendacijų daugiašalėms įmonėms ir TDO trišalės deklaracijos dėl daugiašalėms įmonėms ir socialinės politikos srityje taikytinų principų;

2012 m. gruodžio 13 d., ketvirtadienis

37. yra įsitikinęs, kad ES strateginė programa ir prie jos pridėtas veiksmų planas, numatytas trejų metų laikotarpiui, racionalizuos prioritetinius uždavinius atskiroms šalims, be kita ko, apimdami temines ES gaires ir atitinkamas vietos strategijas, siekiant darnios visų ES veiksmų sistemos; ragina, kad nedelsiant būtų baigtos rengti visos šalių strategijos žmogaus teisių srityje, kad jos būtų greitai įgyvendintos ir kad būtų įvertinta jų geriausia patirtis; yra įsitikinęs, kad šios strategijos leis kiekvienais metais atlikti tikslų nuostatų dėl žmogaus teisių, nustatytų pagrindų susitarimuose, įgyvendinimo vertinimą;

38. rekomenduoja, kad, kaip strategijų žmogaus teisių srityje dalį, ES sudarytų būtinų klausimų, kuriuos valstybės narės ir ES institucijos turėtų kelti susitikimuose su atitinkamais partneriais trečiojoje šalyje, įskaitant aukščiausio politinio lygio ir aukščiausio lygio susitikimus, ir per vizitus, sąrašą;

39. primygtinai ragina ES institucijas ir valstybes nares toliau skatinti trečiąsias šalis įtraukti į savo teisės aktus aiškia nuostata dėl moterų teisių ir užtikrinti, kad šios teisės būtų gerbiamos;

40. ragina kompetentingas ES institucijas palaikyti ryšius su religiniais veikėjais ir religinėmis organizacijoms ir teikti joms pagalbą skatinant religijos laisvę ir konfliktų sprendimą;

41. palankiai vertina strateginėje programoje priimtą įsipareigojimą siekti, kad žmogaus teisės būtų ES ir trečiųjų šalių santykių, įskaitant santykius su strateginiais partneriais, esminis aspektas; todėl ragina ES priimti metines Užsienio reikalų tarybos išvadas dėl ES strateginių partnerių norint, kad ES valstybės narės ir ES pareigūnai, spręsdami žmogaus teisių klausimus, turėtų nustatyti bendrus reikalavimus, kurių jie turėtų siekti santykiuose su atitinkamais savo partneriais;

42. ragina atnaujinti pastangas saugant ir remiant žmogaus teisių gynėjus trečiojoje šalyje, ypač tuos, kurie dėl savo įsipareigojimo ginti žmogaus teises gyvena nuolatiniame pavojuje; laukia lankstesnių tikslinių priemonių, kurių bus galima imtis siekiant apsaugoti žmogaus teisių gynėjus pagal Europos demokratijos fondo (EDF) nuostatas;

ES veiksmų planas žmogaus teisių ir demokratijos srityje***Nuostata dėl žmogaus teisių***

43. ragina Komisiją pasiūlyti teisės aktus, kuriuose būtų reikalaujama, jog ES įmonės užtikrintų, kad jų pirkimais nebūtų remiami konfliktų ir šurkščių žmogaus teisių pažeidimų kaltininkai, visų pirma atliekant mineralų tiekimo grandinės patikrinimus ir auditus bei skelbiant jų rezultatus; prašo Komisijos sudaryti ir viešai paskelbti ES įmonių, kurios tiesiogiai prisidėjo vykdant žmogaus teisių pažeidimus autoritariniuose režimuose; mano, kad privalomas išsamus ES įmonių atliekamas tikrinimas, remiantis EBPO paskelbtomis gairėmis, padėtų apsaugoti Europos įmonių reputaciją ir užtikrintų didesnę ES žmogaus teisių ir plėtros politikos kryptį suderinamumą, visų pirma konfliktų nualintose srityse;

44. rekomenduoja, kad vyriausioji įgaliojimo pagrįstą šį mechanizmą pripažinimu, jog galima rizika, kad šalis partnerė pažeis tarptautinius žmogaus teisių standartus, ir į nuostatą įtrauktų konkrečias realaus išankstinio perspėjimo sistemos ypatybes, taip pat kad pagrįstą mechanizmą nustatyta pakopine sistema, paremta konsultacijomis, veiksmais ir pasekmėmis, panašia į tą, kuri numatyta Kotonu susitarime, ir kad būtų atsižvelgiama į stebėsenos mechanizmo, taikomo įgyvendinant ES ir Turkmėnistano partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimą, pavyzdį; pažymi, kad tokia dialogu paremta sistema padėtų nustatyti ir taisyti blogėjančią aplinką ir pakartotinius ir (arba) sistemingus žmogaus teisių pažeidimus, kai pažeidžiama tarptautinė teisė, ir suteiktų galimybių aptarti taisomąsias priemones pagal privalomą sistemą; todėl ragina, kad per peržiūrą taip pat būtų įvertintas dialogų ir konsultacijų žmogaus teisių klausimais vaidmuo, įgaliojimai ir uždaviniai, kurie turėtų būti tobulinami;

45. ragina ginti pagrindines migrantų teises priimančiojoje valstybėje, kad jos būtų reguliariai vertinamos ir joms būtų skiriama ypač daug dėmesio;

2012 m. gruodžio 13 d., ketvirtadienis

46. palankiai vertina Parlamento sukurtą žmogaus teisių padėties stebėsenos mechanizmą sudarant ES partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimą su Turkmėnistanu; rekomenduoja panašius mechanizmus sistemingai numatyti ir kituose susitarimuose;

47. pabrėžia 2009 m. Tarybos sprendimą įtraukti nuostatą dėl žmogaus teisių ir demokratijos į visus susitarimus ir šiuos susitarimus ir laisvosios prekybos susitarimus susieti, įtraukiant, kur reikia, nuostatą dėl pereinimo; atsižvelgia į ES veiksmų plane žmogaus teisių ir demokratijos srityje daromą nuorodą į tai, kad reikia parengti šios nuostatos taikymo kriterijus; pažymi, kad šiam nuostatos dėl žmogaus teisių taikymo srities išplėtimui būtina reikia aiškaus įgyvendinimo mechanizmo; instituciniu ir politiniu lygmenimis, todėl ji turi būti papildyta nuostatos įgyvendinimo užtikrinimo mechanizmu; primygtinai reikalauja, kad į visas Europos Sąjungos sutartis, sudaromas su pramoninėmis ir besivystančiomis šalimis, įskaitant sektorių susitarimus ir prekybos bei investavimo susitarimus, būtų įtrauktos įvykdomos ir nediskutuotinos sąlygos dėl žmogaus teisių; mano, jog būtina, kad visos šalys partnerės, ypač panašios nuomonės besilaikančios šalys ir šalys strateginės partnerės, su kuriomis šiuo metu ES derasi dėl susitarimų, prisiimtų šį privalomą įsipareigojimą;

48. atkreipia dėmesį į tai, kad Parlamentas neįtrauktas į sprendimų priėmimo dėl konsultacijų pradėjimo arba susitarimo sustabdymo procesą; mano, kad Parlamentui priėmus rekomendaciją taikyti žmogaus teisių ir tvaraus vystymosi skyriaus nuostatas, Komisija turėtų išsamiai išnagrinėti, ar šiame skyriuje nustatytos sąlygos yra įvykdytos; atkreipia dėmesį į tai, kad Komisija, nusprendusi, jog šių sąlygų nesilaikoma, turėtų atsakingam Parlamento komitetui pateikti ataskaitą;

49. ragina vyriausiąją įgaliotinę išplėsti ES veiksmų žmogaus teisių ir demokratijos pasaulyje srityje metinę ataskaitą ir įtraukti į ją pažangos įgyvendinant ES veiksmų planą demokratijos ir žmogaus teisių srityje ataskaitą, kuri taip pat apimtų galiojančių susitarimų nuostatos dėl žmogaus teisių ir demokratijos taikymą ir kurioje būtų pateikta kiekvieno konsultacijos proceso ir kitų atitinkamų Tarybos, EIVT ir Komisijos tais metais inicijuotų priemonių atskira analizė, taip pat vykdomų veiksmų efektyvumo ir suderinamumo analizė;

Poveikio žmogaus teisėms vertinimas

50. yra įsitikinęs, kad ES gali visiškai vykdyti savo įsipareigojimus pagal Lisabonos sutartį ir Chartiją tik rengdama poveikio žmogaus teisėms vertinimą prieš pradėdama derybas dėl bet kokių dvišalių ar daugiašalių susitarimų su trečiosiomis šalimis;

51. pažymi, kad ši sisteminga praktika yra vienintelis būdas siekiant užtikrinti pirminės teisės, ES išorės veiksmų ir trečiųjų šalių prisiimtų įsipareigojimų pagal tarptautines konvencijas, įskaitant Tarptautinį pilietinių ir politinių teisių paktą, Tarptautinis ekonominių, socialinių ir kultūrinių teisių paktą ir tarptautiniu mastu pripažįstamus darbo ir aplinkos apsaugos standartus, nuoseklumą;

52. ragina atlikti minėtuosius poveikio vertinimus, apimančius visas žmogaus teises, įskaitant internete, kurias laikomos nedaloma visuma;

53. pažymi, kad šie vertinimai turi būti atlikti nepriklausomai, skaidriai ir laikantis dalyvavimo principo, įtraukiant bendruomenes, kurios gali patirti susitarimų poveikį;

54. ragina Komisiją ir EIVT parengti patikimą metodiką, pagal kurią prieš užbaigiant derybas būtų įtvirtinami lygybės ir nediskriminavimo principai, kad būtų išvengta neigiamo poveikio tam tikroms gyventojų grupėms, ir būtų abipusiu sutarimu nustatytos prevencinės ir taisomosios priemonės, taikomos bet kokio neigiamo poveikio atveju;

55. atkreipia ypatingą dėmesį į tai, kad reikia atlikti projektų, kurių įgyvendinimas kelia didelę grėsmę, jog bus pažeistos Chartijos nuostatos, t. y. projektų, susijusių su teisinėmis institucijomis, pasienio kontrolės tarnybomis, policija ir saugumo pajėgomis represinio režimo šalyse, poveikio vertinimą;

2012 m. gruodžio 13 d., ketvirtadienis

Lyginamoji politika

56. pabrėžia, kad uždaviniams, susijusiems su žmogaus teisėmis ir demokratija, būtinai reikia numatyti konkrečius, išmatuojamus, pasiekiamus kriterijus, kuriais būtų siekiama įvertinti pagarbos pagrindinėms laisvėms, žmogaus teisėms ir teisinės valstybės principams lygi; mano, kad šiuo atžvilgiu ES turėtų visapusiškai naudotis atitinkamomis priemonėmis ir JT bei Europos Tarybos patirtimi, įskaitant Europos žmogaus teisių konvencijos įgyvendinimą, kuris galėtų būti svarbus tokio bendro žmogaus teisių ir demokratijos gairių katalogo aspektas Europos Tarybos narėms, taip pat turėtų aiškiai atskirti savo politines išvadas nuo teisinio ir techninio įvertinimo;

57. rekomenduoja, kad EIVT parengtų kiekybinių ir kokybinių rodiklių rinkinį ir kiekvienai šaliai taikomus konkrečius viešus kriterijus, kuriuos būtų galima panaudoti kaip darnų ir nuoseklų pagrindą atliekant metinį ES politikos, atsižvelgiant į šalių strategijas žmogaus teisių srityje ir dialogus žmogaus teisių klausimais su trečiosiomis šalimis, vertinimą; rekomenduoja į šiuos kriterijus taip pat įtraukti tarptautinę pabėgėlių teisę, kad būtų saugomos pabėgėlių ir perkeltų asmenų teisės;

Naujoji Europos kaimynystės politika

58. primena Arabų pavasario metu ir bendradarbiaujant su Rytų partnerystės šalimis iki pereinamojo laikotarpio ir pereinamuoju laikotarpiu įgytą politinę patirtį, įskaitant poreikį keisti ankstesnę politiką, pagal kurią daugiausiai dėmesio skirta santykiams su valdžios institucijomis, ir sukurti veiksmingą ES ir šalių partnerių vyriausybių ir pilietinių visuomenių partnerystę; šiuo atžvilgiu pabrėžia, kad naujai įsteigtas EDF atlieka svarbų vaidmenį, visų pirma, ES kaimyninėse šalyse, taip pat kituose regionuose;

59. pabrėžia, kad svarbu kurti programas ir remti projektus, kurie sudaro galimybių ES ir trečiųjų šalių pilietinėms visuomenėms palaikyti ryšį ir ragina Komisiją ir EIVT didinti pilietinės visuomenės gebėjimus dalyvauti sprendimų priėmimo procesuose vietos, regionų, nacionaliniu ir tarptautiniu lygmenimis nes jie turėtų tapti šiuo metu persvarstomų išorės finansinių priemonių pagrindiniu ramsčiu;

60. palankiai vertina tai, kad Rytų partnerystės šalių dialogai žmogaus teisių klausimais yra papildomi bendrais pilietinės visuomenės seminarais, ir dar kartą patvirtina, kad remia Rytų partnerystės pilietinės visuomenės forumą;

61. ragina Komisiją ir EIVT naudoti institucinę konsultavimosi su pilietine visuomene mechanizmo modelį, nustatytą ES ir Pietų Korėjos laisvosios prekybos susitarime, kaip atspirties tašką ir visiems susitarimams parengti netgi dar įtraukesnius mechanizmus;

62. supranta naujojo ES požiūrio esmę – stiprinti visuomenės skatinant aktyvią vietos visuomenės atskaitomybę, siekiant remti jų pajėgumą dalyvauti viešuosiuose sprendimų priėmimo ir demokratinio valdymo procesuose;

63. palankiai vertina tokias naujas iniciatyvas kaip Europos demokratijos fondas (EDF) ir Pilietinės visuomenės programa (PVP), kurias įgyvendinant ES pagalba tampa prieinamesnė, visų pirma, pilietinės visuomenės organizacijoms, ir skatinamas labiau strateginis politinis ES požiūris į demokratizaciją sudarant galimybes pagal aplinkybes ir laiku gauti lankscią pagalbą, kuria siekiama palengvinti perėjimą prie demokratijos šalyse partnerėse;

64. atkreipia dėmesį į tai, kad, nors ir tikėtasi, jog Arabų pavasario įvykiai paskatins demokratinis pokyčius, daugeliu atveju jie lėmė religinių mažumų laisvių ir teisių apribojimus; taigi griežtai smerkia visus smurto prieš krikščionis, žydus, musulmonus ir kitas religines bendruomenes aktus ir visų formų tikinčiųjų, tikėjimo atsisakiusių ir netikinčių diskriminaciją ir netoleranciją religijos ar įsitikinimų pagrindu; dar kartą, kaip ir ankstesnėse rezoliucijose, pabrėžia, kad teisė į minties, sąžinės ir religijos laisvę – pagrindinė žmogaus teisė;

2012 m. gruodžio 13 d., ketvirtadienis

65. pabrėžia, kad Arabų pavasario įvykiai atskleidė nemažai ES politikos regione trūkumų, įskaitant jaunimo, kurio nedarbas labai didelis ir kuriam trūksta perspektyvų savo šalyje, padėtį; tačiau palankiai vertina siekį keisti požiūrį ir pabrėžia, kad būtina stiprinti įgyvendinamus projektus ir mainų programas, kuriuose labiau atsižvelgiama į Arabų pavasario jaunimo poreikius, visų pirma pradėtus įgyvendinti Viduržemio jūros sąjungoje;

66. pabrėžia, kad reikia Arabų pavasario jaunimui parengti ar plačiau atverti Europos mainų programas ir, remiantis pilietine visuomene, apmąstyti, kokios supratimo, susijusio su šių visuomenių problemomis, daugiausia ekonominėmis ir socialinėmis, trūkumo priežastys ir pasekmės;

67. siūlo trečiųjų šalių jaunimui parengti ar plačiau atverti Europos mainų programas;

68. pabrėžia, kad glaudūs ryšiai su pilietine visuomene Arabų pavasario ir Rytų partnerystės šalyse, kurie stiprinami, be kita ko, mainų programomis, stažuotėmis ES institucijose ir ES valstybių narių institucijose, taip pat stipendijų skyrimu Europos universitetuose, yra labai svarbūs būsimai demokratijos plėtrai ir jos įtvirtinimui tose šalyse;

69. atkreipia dėmesį, kad minėtus pilietine visuomene pagrįstus apmąstymus galima būtų pagilinti įsteigus Europos ir arabų šalių arba Euro-MENA jaunimo suvažiavimą/Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių jaunimo suvažiavimą, kuriame pagrindinis dėmesys būtų skiriamas žmogaus teisėms;

70. pabrėžia, kad moterų padėtis Arabų pavasario šalyse dažnai turi esminę reikšmę vertinant pažangą demokratijos ir žmogaus teisių srityse ir kad moterų teisių užtikrinimas turėtų būti svarbiausia ES veiksmų tose šalyse dalis; ragina įsteigti Europos – Arabų šalių moterų tarparlamentinį konventą; taip pat primena, kad demokratija reiškia visišką moterų dalyvavimą visuomenės gyvenime, kaip nustatyta tokiuose tarptautiniuose ir regioniniuose dokumentuose, kaip Afrikos žmogaus ir tautų teisių chartijos protokolas dėl moterų teisių Afrikoje;

71. pabrėžia, kad nacionalinės žmogaus teisių institucijos ir tų institucijų bendradarbiavimas ES ir kaimyninėse šalyse yra labai svarbus; palankiai vertina iniciatyvas, kuriomis siekiama perduoti geriausių patirtį, koordinuoti ir pagyventi valstybių narių ir ES kaimyninių šalių nacionalinių žmogaus teisių institucijų bendradarbiavimą, pvz., 2009–2013 m. ES Rytų partnerystės valstybių ombudsmenų bendradarbiavimo programą, kurią kartu parengė Lenkijos ir Prancūzijos ombudsmenai, siekdami sustiprinti ombudsmeno biurų, valdžios institucijų ir nevyriausybinių organizacijų gebėjimus Rytų partnerystės šalyse apsaugant asmenų teises ir sukuriant teisinės valstybės principu grindžiamas demokratines valstybes; pabrėžia, kad tokius veiksmus reikia koordinuoti ES lygmeniu, o ES institucijos turi panaudoti šioje srityje sukauptą patirtį; pabrėžia, kad reikia skatinti nacionalinių žmogaus teisių institucijų steigimą tose ES kaimyninėse šalyse, kurių teisinėse sistemose šių organų nėra;

72. primygtinai reikalauja, kad vyriausioji įgaliotinė ir Komisija ryžtingai įgyvendintų naująją Europos kaimynystės politiką ir vienodai dėmesio skirtų paramos pagal pažangą ir „mažiau už mažiau“ principams;

73. yra įsitikinęs, kad šalis, aiškiai įvertintos kaip nedarančios pažangos tvirtos demokratijos ir tvirtų institucinių ir socialinių pokyčių srityse, įskaitant teisinės valstybės principo taikymą, turėtų gauti mažesnę Sąjungos paramą, ir tai nedarytų poveikio paramai, šiose šalyse teikiama pilietinei visuomenei, laikantis šios politikos tikslų, ypač jei negebamos tokios pagrindinės laisvės kaip žodžio, religijos ar įsitikinimų laisvės, nediskriminavimo principas, lyčių lygybės, sąžinės, susirinkimų ir asociacijų laisvės;

74. yra susirūpinęs dėl ankstesnių požiūrių vyravimo, kai perdėtas politinis atpildas suteikiamas už šalių partnerių vyriausybės veiksmus, kurie nepadedą tiesiogiai siekti tikslų;

2012 m. gruodžio 13 d., ketvirtadienis

75. palankiai vertina iniciatyvą vystymosi politikoje įdiegti žmogaus teisėmis pagrįstą metodą, pažymi, kad toks metodas turi būti paremtas žmogaus teisių nedalumu, ir yra tvirtai įsitikinęs, kad žmonės ir jų gerovė, o ne vyriausybės, turėtų būti bendradarbiavimo tikslų pamatas; pabrėžia, kad politikos suderinamumas vystymosi labui šiuo požiūriu turi būti suprantamas kaip principas, pagal kurį prisidedama prie visiško žmogaus teisių tikslų įgyvendinimo, kad įvairios ES politikos kryptys nekenktų viena kitai šiuo atžvilgiu;

76. teigiamai vertina ES pagalbos savanorių iniciatyvą, kuria 2014 – 2020 m. bus sudaryta galimybė maždaug 10 000 europiečių dalyvauti humanitarinėse operacijose visame pasaulyje, kur pagalbos reikia skubiausiai, ir parodyti Europos solidarumą praktiškai padedant bendruomenėms, nukentėjusioms nuo gaivalinių ar žmogaus sukeltų nelaimių;

Bendra tarpinstitucinė atsakomybė

77. laikosi nuomonės, kad ES strateginė programa ir veiksmų planas yra ypatingai svarbūs, nes jie yra bendras išsipareigojimas, kurį patvirtino vyriausioji įgaliotinė, Taryba, Komisija ir valstybės narės; pritaria tam, kad būtų pripažintas Parlamento pagrindinis vaidmuo skatinant žmogaus teises ir demokratiją; tikisi, kad Parlamentas bus deramai įtrauktas į veiksmų plano įgyvendinimo etapą, be kita ko, vykdant mainus su kontaktine grupe žmogaus teisių klausimais, kurioje suburti EIVT, atitinkamų Tarybos ir Komisijos tarnybų, ES specialiojo įgaliotinio žmogaus teisių klausimais, EP Užsienio reikalų komiteto ir jo Žmogaus teisių pakomitečio atstovai;

78. rekomenduoja, kad Parlamentas plėtotų dinamiškesnius santykius su ES delegacijomis, reguliariai palaikydamas ryšius ir keisdamasis informacija pažangos ataskaitose, kuriose atsispindėtų „pokyčių darbotvarkė“ žmogaus teisių ir demokratijos srityje ir veiksmų plane nustatyti tikslai ir uždaviniai;

79. išsipareigoja sukurti kontrolės mechanizmą ir užtikrinti sistemingesnius tolesnius veiksmus, kurių turi būti imamasi po jo rezoliucijų dėl žmogaus teisių ir individualių žmogaus teisių atvejų, kuriuos remis neseniai įsteigtas Žmogaus teisių veiksmų skyrius, ir rekomenduoja stiprinti Žmogaus teisių pakomitečio, Biudžeto kontrolės komiteto, kitų susijusių EP komitetų ir Audito Rūmų bendradarbiavimą, siekiant užtikrinti, kad strateginės peržiūros tikslams būtų skiriama atitinkama Sąjungos finansinė parama;

80. rekomenduoja, kad Parlamentas patobulintų savo procedūras, susijusias su žmogaus teisių klausimais, ir labiau pasistengtų veiksmingai įtraukti žmogaus teisių klausimus į savo struktūras ir procesus siekdamas užtikrinti, kad žmogaus teisės ir demokratija būtų visų parlamentinių veiksmų ir politikos krypčių pagrindas, įskaitant EP tarpparlamentinių delegacijų gairių žmogaus teisių ir demokratijos skatinimo klausimais peržiūrą;

81. laikosi nuomonės, kad kiekvienoje Parlamento nuolatinėje delegacijoje ir susijusiame komitete turėtų būti narys (pageidautina, kad juo būtų išrenkamas pirmininkas arba pirmininko pavaduotojas), kuriam būtų konkrečiai pavesta stebėti žmogaus teisių padėtį atitinkamame regione, šalyje arba teminėje srityje ir kad paskirti asmenys turėtų reguliariai teikti ataskaitas Parlamento Žmogaus teisių pakomitečiui;

82. rekomenduoja, kad kiekvienoje Parlamento nuolatinėje delegacijoje, siunčiamoje misijai į šalį, kurioje žmogaus teisių padėtis kelia susirūpinimą, turėtų būti narių, kuriems būtų konkrečiai pavesta kelti klausimus dėl žmogaus teisių padėties atitinkamame regione ar šalyje, ir kad šie nariai turėtų teikti ataskaitas Parlamento Žmogaus teisių pakomitečiui;

83. ragina stiprinti bendradarbiavimą žmogaus teisių klausimais su ES valstybių narių parlamentais;

84. pabrėžia, kad reikia tobulinti plenarinių posėdžių diskusijų dėl žmogaus teisių, demokratijos ir teisinės valstybės principo pažeidimų atvejų modelį, kad šios diskusijos galėtų vykti dažniau, jose dalyvautų daugiau Parlamento narių, vyktų konsultacijos su pilietine visuomene rengimo procese, kad būtų labiau reaguojama į žmogaus teisių pažeidimus ir kitus nenumatytus atvejus ir kad būtų daugiau galimybių tolesniems veiksams, susijusiems su įvykusiomis diskusijomis ir rezoliucijomis;

2012 m. gruodžio 13 d., ketvirtadienis

85. pabrėžia, kad Europos Parlamentas ir ES institucijos turi geriau išnaudoti Sacharovo premijos laureatų tinklo teikiamas galimybes;

86. rekomenduoja Europos Parlamentui, bendradarbiaujant su ES nacionaliniais parlamentais, rengti metinį žmogaus teisių gynėjų susitikimą, kuriame dalyvautų viso pasaulio žmogaus teisių gynėjai ir kuris kasmet suteiktų Europos Parlamentui galimybę parodyti savo paramą viso pasaulio žmogaus teisių gynėjams ir paskatinti juos atvirai ginti savo teises tose šalyse;

87. ragina konkrečiai taikyti ES sutarties 36 straipsnį siekiant užtikrinti, kad būtų deramai atsižvelgiama į Parlamento nuomonę, kai reikia imtis tolesnių veiksmų po rezoliucijų, ir rekomenduoja vykdyti tvirtesnį dialogą šiuo klausimu;

o
o o

88. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Europos išorės veiksmų tarnybai, ES specialiajam įgaliotiniui žmogaus teisių klausimais, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams bei Europos Tarybai..

P7_TA(2012)0505

Naujas ES ir Rusijos susitarimas

2012 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento rezoliucija su Europos Parlamento rekomendacijomis Tarybai, Komisijai ir Europos išorės veiksmų tarnybai dėl derybų dėl naujo ES ir Rusijos susitarimo (2011/2050(INI))

(2015/C 434/11)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 1997 m. gruodžio 1 d. įsigaliojusį Partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimą, nustatantį Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Rusijos Federacijos partnerystę,
- atsižvelgdamas į savo 2012 m. spalio 26 d. rezoliuciją dėl ES ir Rusijos prekybos santykių Rusijai įstojus į PPO ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2008 m. pradėtas derybas dėl naujo ES ir Rusijos susitarimo, taip pat į 2010 m. inicijuotą Partnerystę siekiant modernizavimo,
- atsižvelgdamas į bendrą pareiškime, paskelbtame pasibaigus 2003 m. gegužės 31 d. Sankt Peterburge vykusiam 11-ajam ES ir Rusijos aukščiausiojo lygio susitikimui, nurodytą bendrą ES ir Rusijos tikslą sukurti bendrą ekonominę erdvę, bendrą laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę, bendrą bendradarbiavimo išorės saugumo klausimais erdvę ir bendrą mokslinių tyrimų ir švietimo, įskaitant kultūrinius aspektus, erdvę (keturios bendros erdvės),
- atsižvelgdamas į ES ir Rusijos konsultacijas žmogaus teisių klausimais,

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2012)0409.